

Heim igjen – Kysten, fisken og Himmelblå

Det er en vakker vårdag, og jeg kjører utover mot kysten. Solen skinner. Det er begynt å bli varmere i lufta, og i fjelltoppene ligger det enda en del snø. Sola varmer, det er vår, og jeg er på Helgeland. Livet er godt! Jeg parkerer ved et hvitt hus, trår ut av bilen og ser ut over havet og øyriket. Jeg må stoppe opp litt for å se utover det vakre synet jeg har foran meg, og trekke inn noen drag av den friske lufta. Jeg går bort til huset og bak en lyseblå dør møter jeg en smilende Kari Lorentzen med en blid liten gutt på armen.

Kari vokste opp i Brønnøysund på nittitallet. Med familie både i Brønnøysund og i Leirfjord har hun en nær tilknytning til kysten og havet. Og da hun flytta til Trondheim for å studere, var noe av det hun savna mest nettopp naturen, hun savna havet. Hun bodde i en loftsleilighet midt i Trondheim da Himmelblå gikk over skjermen og tenkte «*Vi bor jo der egentlig, men vi er ikke der. Vi sitter her i Trondheim i en loftsleilighet, innesperra, uten hage eller hav eller noen ting. Også finnes det der, og det er egentlig vårt, men vi er ikke der.*»

Så hvordan skjedde det at Kari endelig kom seg heim? Samme dag som hun forsvarte masteren, reiste de rett heim. Da hun kom ut fra realfagsbygget, sto samboeren klar utenfor med flyttelasset. Planene var klare. De skulle flytte heim – så bygge hus. Og her er de i dag, i sitt selvbygde hus med utsikt over havet.

Da Kari kom heim sto jobben klar for henne. Hun hadde jobbet for LetSea sommeren før, og valgte selv å ringe dem før hun var ferdig med studiene. Bedriften holdt på med omrokking, og det endte med at de lagde en stilling til Kari. Så når hun kjørte heimover til vakre Helgeland, så sto jobben og ventet på henne.

«Men det er det som er, det er masse jobber her, man må bare oppsøke dem.»

Vel fremme her heime gikk fagforeningen Tekna fra å være noen som delte ut drikkeflasker og drops, til å være en mulig viktig nettverksbygger for Kari. For som bioteknolog er det ikke alltid like enkelt å få snakket så mye om sitt fagfelt med andre, da det ikke er et stort fagmiljø her. Men i Tekna forteller hun at hun kan finne noen å dele kunnskapen sin med. Noen som kan de samme vanskelige ordene. Disse kunnskapsutvekslingene i forhold til den jobben hun har i dag i Fiskeridirektoratet, tenker hun kan vise seg viktig for henne. Videre blir det også avholdt en del kurs, samt bedriftsbesøk.

Videre snakket vi om hva Kari mente måtte på plass for at Helgelendinger i større grad flytta heim igjen. Og Kari forteller at egentlig så er jo mye på plass allerede. Som da hun skulle finne seg jobb. *«Den var jo her, men jeg visste jo ikke om den, så bedrifter må i større grad ut og rekruttere. De må til studielokasjonene og vise at de fins. Og studentene må oppfordres i mye større grad til å ta kontakt og ikke bare se etter*

stillinger. Men faktisk finne den bedriften de har lyst til å jobbe i og ta kontakt med dem.» Videre kunne hun fortelle om en problemstilling rundt ansettelse. For mange ønsker å komme til Helgeland, og mange kommer hit for å jobbe. Men når de kommer til det punktet at de skal stifte familier, så flytter mange av dem tilbake til der de kom fra. Så kan hende bedrifter burde være mer frempå og rekruttert folk som var herfra i stedet for de der som var fra andre plasser og som blir borte igjen.

Også skjer det mye på Helgeland. Det skal bygges veier, og det skal bygges flyplass og sykehus, hvor enn de havner. Og fra Kari sitt ståsted i oppdrettsnæringa har det skjedd mye på hennes front i næringslivet på Helgeland de siste ti årene. Oppdrettsnæringa vokser her på Helgeland. *«Jeg synes det er godt å være her, og jeg ser at de som skal tenke på politikk og krig og fred og sånt de gjør jo stort sett jobben sin ganske bra.»*

Ta kontakt, er tipset fra Kari *«For bedriftene blir jo så glade når folk tar kontakt. Og si: Hei jeg vil jobbe hos dere!»*

